

Mantelzorgondersteuning en een relationele benadering

Het hart van de zorg is daar waar de zorg gegeven wordt, waar families vragen, problemen en wensen hebben. Zowel partners als kinderen hebben een relatie met de cliënt die door ziekte beïnvloed wordt. In sommige situaties is familiebegeleiding noodzakelijk, bijvoorbeeld waar sprake is van rolomkering, of waar problemen zijn rondom loyaliteit, schuldgevoelens of omgaan met een trauma. Relationeel werken voorkomt dat ieder familielid haar eigen hulpverlener heeft. Relationeel werken houdt in dat huisartsen, maatschappelijk werkers, verzorgenden, zorgloketmedewerkers, ouderenadviseurs en mantelzorgconsulenten de ondersteuning van mantelzorgers en cliënten opnemen in hun reguliere hulpverlening. De zorgsituatie staat dan centraal inclusief de betrokkenen bij die zorgsituatie. De hulpverlener gaat in gezamenlijkheid met de betrokkenen -zowel zorgvrager als mantelzorg(er)s- op zoek naar hun gemeenschappelijk doel.

Dit is niet nieuw. De medewerkers van **MoniCare** herkennen zich in het relationele werken. Werken vanuit relationeel perspectief heeft als doel om mantelzorg te signaleren, de mantelzorgers bij te staan waar nodig, overbelasting te herkennen en toekomstige overbelaste mantelzorgsituaties voor te zijn (preventie).

Dit betekent dat de medewerkers van **MoniCare** en mantelzorgers continu samen in contact staan, waardoor tussentijdse overleg mogelijk is. Hierdoor is signalering van mantelzorg en vroeg signalering van dreigende fysieke en emotionele overbelasting en signalering van overbelasting mogelijk.

Formulieren van toepassing: [EDIZ](#)

Het proces van vroeg signalering - bespreekbaar maken - plan van aanpak

